

Kính thưa Thầy và các Thầy Cô!

Chúng con xin phép chia sẻ một số nội dung chính mà chúng con ghi chép trong bài Thầy Vọng Tây giảng từ 4h50' đến 6h00', sáng thứ Tư, ngày 09/10/2024.

PHẬT PHÁP VẤN ĐÁP

BÀI 49

Hòa Thượng nói rằng chúng ta có được thân người và nghe được Phật pháp là việc không dễ dàng. Vậy mà, hiện tại chúng ta đã có được cơ hội này rồi thì nhất định không nên để lỡ qua. Từ nhiều kiếp đến nay chúng ta đã bỏ lỡ rất nhiều cơ hội! Quả thật, không hề dễ gì để nghe Phật pháp mà liền tin nhận ngay. Hòa Thượng cho biết rằng bản thân Ngài phải mất nhiều năm mới tin được Phật pháp và sau khi tin Phật pháp rồi, Ngài lại phải trải qua nhiều năm nữa mới tin vào pháp môn Tịnh Độ.

Lúc nhỏ, tôi thấy ở nhà bà nội không có ban thờ Phật mà chỉ có ban thờ gia tiên nên bà nội đêm nào cũng lạy trời đất và niệm Phật. Bà cũng chỉ cầu cho con cháu bình an mạnh giỏi. Tôi nghe thấy bà niệm Phật thì liền tin ngay vào việc niệm Phật, không một chút nghi ngờ nào. Tôi bắt đầu biết đến câu “*A Di Đà Phật*” vào năm 12 tuổi, rồi tập đi chùa và tụng Kinh. Không ai bảo nhưng trong tâm thấy rất thích.

Đây chính là thiện căn nhiều đời! Chúng ta cũng vậy, chúng ta nhiều đời cũng đã từng gặp qua Phật pháp và pháp môn Tịnh Độ nhưng đều là bỏ lỡ cơ hội vãng sanh khiến phải trôi lăn trong vòng sanh tử, để rồi khi có duyên lành, chúng ta lại gặp lại Phật pháp, nhưng tu hành không tốt nên phải tiếp tục trôi lăn.

Nếu đời này, chúng ta không được giải thoát thì đời sau việc tu học còn khó hơn nữa. Chúng ta đang ở 1000 năm đầu trong 10.000 năm thời kỳ Mạt pháp. Nếu lần này chúng ta không vãng sanh mà đọa lạc thì sau khi thọ báo trong ác đạo xong, chúng ta quay trở lại cõi Ta Bà. Tuy nhiên, lúc này, Phật pháp đã lọt vào khoảng giữa thời Mạt pháp. Chúng ta sẽ không còn được nghe nói rằng có một vị tu hành nào đó rất tốt, đã niệm Phật vãng sanh hoặc nếu có nghe nói thì rất ít. Đời này chúng ta còn gặp được Hòa Thượng Tịnh Không, Hòa Thượng Hải Hiền làm tấm gương tu hành tốt cho chúng ta.

Phàm phu chúng ta rất dễ bị chi phối bởi hoàn cảnh khiến quên đi mục tiêu chính và dần dần nắm lấy những mục tiêu khác hướng đến “*danh vọng lợi dưỡng*”. Có người lợi dưỡng không cần nhưng danh vọng lại cần, có không cần cả danh vọng lẫn lợi dưỡng nhưng trong sâu thẳm tâm hồn thì vẫn dính mắc. Đây đều là lý do khiến chúng ta tu hành không có lực. Cho nên, Hòa Thượng chỉ dạy chúng ta phải triệt để buông xả “*danh vọng lợi dưỡng*”.

Càng buông xả thì những thứ đó càng đến nhiều hơn. Hòa Thượng đã biểu pháp việc này cho chúng ta. Kể từ năm 36 tuổi, Ngài đã buông và không quản người, không quản tiền, không quản việc. Tuy là không quản nhưng Ngài có thể làm được mọi việc tốt đẹp. Thậm chí có người còn sẵn sàng cúng dường cho Ngài một khoản tiền để xây dựng trung tâm giáo dục Đệ Tử Quy.

Chân thật buông xả mọi thứ thì mọi thứ không mất đi mà thậm chí vẫn còn đầy đủ, mọi sự mọi việc liên quan đều diễn biến như ý chúng ta. Năm nay là một năm khó khăn mà chúng ta vẫn làm được rất nhiều việc. Chúng ta làm việc không cưỡng cầu, mọi việc từ lớn đến nhỏ đều hướng tới việc làm lợi ích chúng sanh thì Phật Bồ Tát, long thiên hộ pháp sẽ an bài cho chúng ta.

Câu hỏi đầu tiên trong bài học hôm nay, có người hỏi Hòa Thượng rằng: *“Kính bạch Hòa Thượng, vì sao có một số đồng tu thường trụ ở nơi đạo tràng tu tập, niệm Phật đã 3-5 năm rồi nhưng vẫn thường xuất hiện hiện tượng bụng bị đau, bị chướng khó tiêu, tay chân thì phù thũng rất nặng?”*

Không phải cứ người ở trong đạo tràng thì đều là người tu hành tốt. Thân thì có tu, có niệm Phật nhưng tâm thì chưa chắc đã có tu, vẫn là vướng vào phải quấy, nhân ngã, tốt xấu luôn cho mình là người cũ, soi mói và chỉ trích người mới. Đây chính là vấn đề! Có người cũng hỏi Hòa Thượng là làm sao để có thể đi theo Hòa Thượng thì Ngài trả lời là: *“Những người ở bên cạnh tôi thì không thành tựu, chỉ có người làm theo tôi mới có thành tựu. Những người ở cạnh tôi dần dần đã trở thành La sát.”* Đây là do, những vị cạnh Hòa Thượng vì muốn bảo vệ Ngài nên thường quát mắng những người không có quy củ, gây sự xáo động, hoặc là phá hàng lao vào đòi chụp hình với Hòa Thượng tại những nơi Ngài đến.

Trả lời câu hỏi này Hòa Thượng nói: *“Nguyên nhân quan trọng đầu tiên là phải xem xét tình hình vệ sinh ở trong đạo tràng. Đạo tràng thời xưa rất xem trọng đối với việc vệ sinh. Các đạo tràng ở Nhật Bản hiện tại đều giữ truyền thống của người xưa. Cho dù ở Đại Điện hay trong phòng ngủ đều rất tinh khiết, công tác vệ sinh rất là nghiêm khắc khiến cho mọi người rất là kính phục. Mỗi khi họ bước vào phòng đều phải đổi dép. Chẳng những là dép bên ngoài mà ngay áo khoác cũng đổi sang áo khác. Ngay đến nền nhà cũng không có một chút bụi và thiết kế của họ cũng gọn gàng, chuẩn chỉ, có ngăn nắp nên việc vệ sinh luôn hợp lý nhất.*

“Việc thứ hai liên quan mật thiết đến đạo tâm của chúng ta. Chúng ta là phàm phu không phải là thánh nhân. Phàm phu nhất định sẽ bị hoàn cảnh làm cho ảnh hưởng. Vì sao người xưa, các bậc Tổ sư Đại đức xây dựng đạo tràng thường ở trên núi và trong rừng sâu cách xa thôn xóm, thành thị? Đây chính là vì các Ngài biết được rằng tâm đạo của người mới tu luôn là tâm tùy cảnh chuyển (rất dễ bị cảnh chuyển đổi)”. Chúng ta đi siêu thị nhìn thấy nhiều mặt hàng thường dễ động tâm hoặc đi chợ qua nhiều hàng quán thì nhìn thấy hàng quán nào cũng muốn ăn. Đây chính là

“*tâm tùy cảnh chuyển*”. Người đạt được “*cảnh tùy tâm chuyển*” là người tu hành có đạo lực, không bị ngũ dục lục trần làm cho ô nhiễm, hoàn cảnh bên ngoài không chuyển được họ, họ như như bất động mà họ chuyển đổi được hoàn cảnh.

Hòa Thượng tiếp lời: “***Hoàn cảnh thanh tịnh, thanh khiết vệ sinh sẽ khiến thân tâm chúng ta được an ổn, giúp đỡ cho sự tu học của chúng ta rất lớn.***” Ngày ngày, chúng ta không chỉ chú ý đến việc tu hành mà còn phải biết chỉnh lý hoàn cảnh. Các vườn rau mà chúng ta vừa mới xây dựng hiện đều bị nhiễm sâu. Đây là do chưa làm tốt khâu vệ sinh. Yêu cầu khi vào vườn rau là phải đổi dép nhưng chúng ta làm được một vài buổi thì quên. Quá nhiều người vào xem, mỗi người một đôi dép là chúng ta đã mang mầm bệnh vào vườn rau. Cho nên việc này phải hết sức cẩn trọng.

Hòa Thượng nói: “***Đến khi chúng ta chân thật có được thiền định, trí tuệ, không còn bị hoàn cảnh bên ngoài làm chuyển đổi mà chúng ta có thể chuyển đổi được hoàn cảnh thì cũng giống như Hòa Thượng Tế Công. Khi đó, chúng ta ở nơi thanh tịnh hay chúng ta đi vào thành thị cũng như nhau.***” Bồ Tát đã đạt được thiền định bậc cao, không bị hoàn cảnh xoay chuyển cho nên dù ở thành thị hay nơi náo nhiệt hay vũ trường thì tất cả những nơi đó đều là đạo tràng. Còn chúng ta một khi đi vào đó thì ô nhiễm ngay.

Hòa Thượng chỉ dạy: “***Người đạt được thiền định rồi thì ở chợ hay ở đạo tràng cũng như nhau, có thể hòa mình vào nơi hồng trần để giúp đỡ chúng sanh, có năng lực không bị cảnh chuyển. Thế nhưng những người như thế này rất ít. Đa phần nhiều người vẫn phải dựa vào hoàn cảnh để làm trợ duyên. Cho nên chọn lựa đạo tràng để cộng tu là việc cần phải lưu ý.***” Bản thân tôi ở trên khu nhà này đã mười mấy năm, rất ít tiếp xúc với người, một năm thì chỉ có một vài nhóm người đến đây. Từ lâu tôi đã không rộng kết duyên với mọi người, nhờ đó đến giờ tôi có sự an ổn. Hòa Thượng khuyên chúng ta cẩn trọng việc lựa chọn đạo tràng cộng tu, tuy nhiên, nhiều người rất tùy tiện và qua loa trong việc này.

Câu hỏi thứ hai: “***Con làm công quả nơi nhà bếp của cư sĩ Lâm Xinh-ga-po, mỗi ngày vo gạo rửa rau phát hiện trong rau, trong gạo có nhiều trùng nhỏ. Do không cẩn thận con làm trùng nhỏ bị chết, vậy tương lai con có phải chịu quả báo đền mạng vì trùng nhỏ hay không?***” Đây là việc mà tất cả chúng ta ai cũng gặp phải, con một gạo hay một mỳ mà chúng ta đưa nó ra khỏi gạo và mỳ thì chắc chắn chúng sẽ chết. Nếu gặp tình huống này, tôi thường để nguyên gạo và mỳ một góc riêng cho chúng tự ăn hết rồi chúng tự đi.

Còn nếu số lượng ít thì chúng ta phạm phải rất nhiều. Đặc biệt khi chúng ta làm nông thì không thể tránh khỏi việc va chạm với chúng sanh nhỏ. Hòa Thượng Hải Hiền đã khai khẩn hơn 100 mẫu đất thì chắc chắn Ngài đã va chạm biết bao nhiêu chúng sanh nhỏ. Ngài vẫn có thể vắng sanh lưu toàn thân xá lợi chúng tỏ tâm Ngài rất từ bi. Bản thân tôi, mắt nhìn không thấy nên cũng từng ăn kiến trong thức ăn hay hàng ngày lúc

cuộc đất thì cũng chạm phải những côn trùng nhỏ như rắn, dế v.v. Tuy vậy chúng ta tận lực cứu giúp chúng sanh.

Hòa Thượng trả lời câu hỏi thứ hai: **“*Đây là do vô ý. Loại tình hình này không chỉ nơi đây gặp phải mà trong tất cả các nhà bếp của các tự viện đều không tránh khỏi. Thế cho nên tâm của chúng ta không được rời Phật hiệu. Nếu chúng ta niệm Phật thì chúng cũng được nương nhờ công đức đó mà được vãng sanh.*”** Tâm niệm Phật là tâm chúng ta luôn trong chánh niệm thì chúng ta làm việc sẽ cẩn thận. Nếu chúng sanh có vô tình chết trong tay chúng ta thì chúng cũng chết trong tiếng Phật hiệu. Đây là việc khó vì chúng ta luôn quên câu Phật hiệu mà lại thường nhớ vọng tưởng. Nếu lúc chúng ta vọng tưởng mà chúng chết trong tay chúng ta thì chúng không được nương nhờ. Do đó trong lúc cuộc đất, rửa rau, làm vườn, Phật hiệu không được gián đoạn.

Câu hỏi thứ ba: **“*Đã thọ giới không sát sanh mà vẫn phải nấu ăn mặn cho người nhà thì có phải là phạm giới sát không?*”** Hòa Thượng trả lời: **“*Chúng ta vì người nhà mà nấu món mặn, món tanh thì chỉ cần không giết hại thì không xem là sát sanh. Chúng ta thọ giới thì phải hiểu được khai giá trì phạm. Chúng ta vì người nhà mà làm món mặn thì gọi là khai duyên thế nhưng nhất định phải tránh việc sát sanh. Nếu chúng ta mua thịt thì chỉ cần mua tam tịnh nhục. Chúng ta mua thịt tam tịnh nhục nấu cho họ ăn và dần dần chúng ta phải làm cho họ biết cái tốt của việc ăn chay*”.** Tam tịnh nhục: là không thấy giết, không nghe giết và không vì mình mà giết. Chúng ta vào siêu thị thì thịt ở đó đều thuộc tam tịnh nhục.

Hòa Thượng nói: **“*Mấy ngày hôm trước, tôi hoàng pháp tại ngôi nhà của ông Lý Kim Hữu. Ngôi nhà nằm ở trên núi tại Malaysia. Sơn trang của ông rất rộng lớn tới cả vạn mẫu đất. Trong đó có hơn 300 nhân viên đều là ăn chay. Sơn trang này là một cánh rừng nguyên sinh nên người ở trên núi thường nương núi ăn đồ của núi. Những người này trước đây đều làm nghề săn bắn mưu sinh nhưng sau khi ông Lý Kim Hữu đến khu vực này, ông đã nhận họ làm nhân viên. Ban đầu, họ ăn chay vô cùng khó khăn nhưng sau khi ăn được ba năm thì họ rất thích. Sự thay đổi của họ rất đặc biệt là sau khi ăn chay thì ai cũng trẻ ra, trên khuôn mặt của họ không còn nếp nhăn. Đây là chỗ tốt của việc ăn chay!*”**

Khu sơn trang của ông Lý Kim Hữu rất đặc biệt, khách sạn xây trên đó đạt tiêu chuẩn 6 sao. Ông phát tâm làm hộ pháp cho Hòa Thượng nhiều năm. Mỗi lần nơi đây mở Phật thất, ông chia khách sạn thành nhiều khu, có khu vực vẫn kinh doanh và khu vực hoan nghênh đồng tu niệm Phật đến niệm Phật, dành cho họ mọi thứ đều miễn phí.

Hòa Thượng nói: **“*Hiện tại chúng ta phải khuyên người nhà nên ăn chay, dùng hành động cụ thể, thực tế của chính mình để cảm hóa người nhà. Bạn ăn chay một, hai năm thân thể của bạn khỏe mạnh hơn trước đây, dung mạo của bạn thay đổi tốt hơn, trên nét mặt của bạn không có nếp nhăn thì họ sẽ học theo bạn mà ăn chay. Như vậy thì bạn mới có thể độ được người cả nhà của bạn. Cho nên cư sĩ Lý rất là*”**

cur khôi, ông đã độ được mấy chục thôn trang trong khu vực sơn trang của ông và còn khuyên họ không được sát sanh. Đây là một tấm gương rất tốt cho chúng ta.”

Khi chúng ta khuyên ai đó niệm Phật thì chúng ta phải khiến họ kinh phục, ngưỡng mộ thì họ mới nghe theo chúng ta. Việc chúng ta khuyên người ăn chay cũng vậy, phải khiến họ thấy chúng ta ăn chay mà khỏe, trẻ ra, ít bệnh thì lời khuyên của chúng ta mới có tác dụng.

Trong bài học hôm nay chúng ta được tiếp cận vấn đề liên quan đến giới sát thông qua câu hỏi của vị đồng tu. Hằng ngày, chúng ta tuy không cố ý nhưng đang tạo ra bao nhiêu là oan gia trái chủ. Ta Bà là chốn không dễ đùa, rất dễ bị lui sụt cho nên tốt nhất chúng không nên ở lâu, đi được càng sớm càng tốt. Như Ngài Oánh Kha đến 10 năm dương thọ còn không cần vì Ngài thấy rằng tập khí sâu nặng của Ngài rất dễ phạm phải. Điều đó sẽ khiến Ngài tạo biết bao nhiêu là tội nên Ngài không muốn ở lâu cõi Ta Bà. Người dụng tâm tu hành thì phải có tâm như Ngài Oánh Kha, tuy nhiên, có nhiều người muốn sống lâu, càng sống lâu chúng ta rất dễ gây phiền phức cho người khác.

Việc thứ hai là chúng ta nấu món mặn cho người nhà thì Hòa Thượng chỉ dạy là chúng ta sử dụng tam tịnh nhục để nấu. Số lượng món thịt nên giảm dần, tăng dần các món chay ngon. Mỗi chúng ta cần biết nấu ngon một chút thì sẽ góp phần khuyến khích người nhà ăn chay hơn./.

Nam Mô A Di Đà Phật

Chúng con xin tùy hỷ công đức của Thầy và tất cả các Thầy Cô!

Nội dung chúng con ghi chép lời giảng của Thầy có thể còn sai lầm và thiếu sót. Kính mong Thầy và các Thầy Cô lượng thứ, chỉ bảo và đóng góp ý kiến để tài liệu học tập mang lại lợi ích cho mọi người!